

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

„Gazeta” iese în ziua-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

PENTRU ROMÂNIA și străinătate:

Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din străi-
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
a administrațiunea, piața mare.
Tergulul Inului Nr. 32 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusele în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Unu exemplaru 5 cr. v. a.
senu 15 bani. Atâtu abonamen-
tele câtu și inserțiunile suntu
a se plăti înainte.

Nr. 46.

Brașov, Luni-Marti, 28 Februarie (12 Martie)

1895.

Wlassics și autonomia școlară.

Brașov, 27 Februarie v. 1895.

Ministrul unguresc de culte și instrucțiune publică Wlassics a făcut Vinerea trecută nisce declarațiuni foarte caracteristice, în ceea ce privește modul cum înțelege el drepturile de autonomie școlară a confesiunilor nemaghiare din patriă. Mai multor inspectori r. u. de școle, cari se prezentaseră la el, ministrul le dăse intrer altele:

Dorescu să vă atragă atențiunea asupra unui lucru și acesta este, că prin constituțiune i-se asigură fiă-cărui cetățenū alți patriei drepturi, și aceste drepturi trebuie păstrate neatrinse. Așa-déră și drepturile autonome, ce li-se dau prin constituțiune confesiunilor din patriă, trebuie respectate, *dér numai până la acelu punctū, până unde d-vostă sunteți convinși, că acele drepturi nu servesc ca pretextū, ca fortăreță de apărare pentru agitațiunile îndreptate în contra ideii de statū maghiarū.*

Indată ce însu ați observa, fiă câtū de puțin, că sub perdeua acestorū drepturi asigurate prin constituțiune suntū ascunse tendințe în contra statului maghiarū: *fără cruțare rupeți perdeua de pe aceste tendințe și le aduceți la cunoștință acolo, unde puterea și dreptulū legalū au chiāmarea de-a vindeca reulū.* Sē nu suferimū, ca autonomia sē servescă ca o perdea pentru agitațiunile pă gubitorē îndreptate în contra existenței statului maghiarū.

Va sē dīcă drepturile autonome ale confesiunilor trebuiescū respectate, dér numai până la acelu punctū și numai intru atâtū, intru câtū ele nu constituie o pedecă în calea maghiarisărei. Indată ce ele ar veni în conflictū, sēu ar sta în opunere cu „ideia de statū maghiarū”, inspectori de școle sē facă numai decâtū pași pentru strivire a celorlū drepturi.

Acesta e doctrina noului ministru al instrucțiunii publice. Ea nu ne surprinde și nici că ne-amū așteptatū dela elū la ceva mai bunū.

Wlassics pășesce numai în urmele șefului sēu br. Banffy, când face atērnătore drepturile stabilite în lege dela volnicia interpretare a celorlū dela putere.

N'a dīsū ore totū așa și ministru-președinte Banffy în programulū, cu care s'a prezentatū înaintea dieței, că vrē sē respecte legea de naționalitate dela 1868, déră numai intru câtū dispozițiunile ei nu vinū în conflictū cu idea de statū maghiarū și cu caracterulū naționalū al statului?

Ce însemnă aceste clausule, cari au deșeptatū nedumeriri chiar și în sinulū Sașilorū guvernamentali, alta, decâtū perpetuarea volniciorū și atentatorū nesfērșite din partea organelorū puterii publice, prin cari s'a împiedecatū până acuma executarea legii de naționalitate?

Și ce cere d-lū Wlassics dela inspectorii de școle unguresci mai întâiu: sē supravegheze păzirea legilorū din partea autoritățilorū școlare confesionale, ori sē fiă polițaii guvernului preste ele?

Din cuprinsulū cuvintelorū sale de mai susū rezultă clarū și limpede, că ministrulū în adevērū consideră ca principală chiāmarea a inspectorilorū sēi, ca sē fiă polițaii „ideii de statū maghiarū”.

Ei bine, acesta nu vrea sē dīcă nici mai multū, nici mai puținū, decâtū că drepturile autonome ale confesiunilor — intru câtū se mai pōte vorbi de asemeni drepturi ađi după atātea restricțiuni — suntū supuse discuțiunei și volniciei tocmai a celorlū organe, cari ar fi chiāmate a veghia asupra respectării lorū cu rigōre și consciențiositate.

Sciū din experiență ce rolū tristū au jucatū acești inspectori ai guvernului și până acuma; scimū că ei formează garda principală a șovinismului dominantū și că totā activitatea lorū de „supraveghiere” se resumă în stāruința de a pune totū felulū de pedeci liberei desvoltări a învățământului nostru naționalū.

Ne putemū face déră o idee unde vomū ajunge, dēcă după îndrumările ministrului Wlassics, fiă-care inspectorū școlarū regg. se va crede îndreptățitū a judeca și a chibzui elū însuși, dēcă este sēu nu în favorulū „ideii de statū maghiarū” ca unū dreptū autonomū recunoscutū în lege, sē fiă exercitatū neimpiedecatū, ori nu.

Amū vrea sē scimū unde se începe și unde se sfērșesce aceea elastică „ideia de statū maghiarū”, asupra căreia ar avē sē vegheze inspectorii școlari unguresci? Ne rēmășimū, că nici ministrū Wlassics nici șefulū lui, n'ar fi în stare sē ni-o spună. Dér vorū dīce, că nu se potū tolera tendințele contra statului? Dér pentru-ce plătimū atunci pe polițai, procurori și judecatori, dēcă inspectorii d-lui Wlassics vorū sē apere statulū de tendințele dușmānoșe lui?

Ori cum amū lua lucrulū, nu vomū ajunge la altū rezultatū, decâtū că enunciațiunea dela susū a d-lui Wlassics numai legală și constituțională nu este, ba în fărma, în care s'a făcutū, ea constituie chiar unū atentatū îndrāsnețū asupra existenței școlilorū nōstre, a cărorū drepturi suntū lāsate la discrețiunea unorū organe executive ale guvernului. De aceea protestāmū cu totā hotărīrea în contra acelei despotice enunciațiuni.

CRONICA POLITICĂ.

27 Februarie.

Fōia vienesă „Presse” se ocupă în numărulū din urmă cu situația parlamentară din Ungaria. Ea dīce, că nici una dintre partidele maghiare nu e la loculū ei. La desbaterea apropiățiunei s'a discutatū multū asupra fusiunei, fără de care nu se pōte introduce administrația de statū. S'a mai vorbitū apoi și de „partida populară”, ocupându-se de ea cu mai multū interesū și obiectivitate, ca mai înainte. Partida populară, dīce „Presse”, nu s'a născutū nici de susū, nici din afară, ci din presiunea de josū provocată de politica bisericescă. Pericolulū parlamentarū de ađi stă deei aici. Altū remediū contra lui nu este, decâtū fusiunea celorlū trei partide, cari stau pe basa dreptului publicū. Cu câtū mai multū se va amāna fusiunea, cu atâtū mai puternică va deveni partida populară. „Nu zidiți pe liberalismū — dīce „Presse”, — oăoi întâmplările alegerilorū din urmă, miseria din Alföld, plāngerile agrare și orecșerea pessimismului, nu vorū dispărē prin bucinarea liberalismului. Acesta sē o aibă la inimă partidele din parlamentulū maghiarū, căci la din contră, atunci corectura va veni din josū și din afară, fără de-a sei oine-va, cum va fi majoritatea camerei maghiare după noușle alegeri generale.”

De unū timpū încōce se imulțescū în Francia presemnele, că d-lū Constans, care timpū de mai mulți ani se retrăsese din viața publică, erăși are de gândū sē pășescă pe scena politică. Infrământorū Boulougismului, despre care se presupunea cu ocașiunea procesului scandalosū pentru Panama, că și el ar fi amestoratū în aceea țesătură de intrigi și înșălătorii, a evitatū de-a lua asupra-și îndatoririle împreunate cu vr'unū postū conducătorū în decursulū anilorū din urmă, atâtū de agitați prin schimbările de guverne și de președinți. Prin acesta elū și-a câștigatū unū nou fondū de vază, pe care ilū va valorisa acuma. Pressa parisiană înregistrează, ca

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

(Reproducerea oprită.)

Din anii 1848—49.

Memorii, de Vasilie Moldovanū.

(31) (Urmare).

XXIII. Luptele cu Kemény Farkas.

Ungurii vędendū, că nu vorū putē lua în posesiunea lorū cetatea Alba-Iuliei, pe câtū timpū Munții suntū în mânăle nōstre, au decisū, ca sē trimită în contra nōstră o trupă de oștire mare, care sē trecă prin focū și sabiă totū ce e românescū. Pentru acesta au designatū pe Kemény Farkas. Noi, pe timpulū, când se făceau aceste planuri din partea inamicului, ne aflamū la Cămpeni.

Pe la sfērșitulū lui Maiu, baronulū Kemény Farkas se afla în Zarandū, avēndu-și elū cuartierulū generalū în orășelulū Bradū.

În 8 Iunie, Kemény plecā în dorī de dī din Bradū cātră Abrudū. Primindū noi soire despre acesta, s'a decisū, sē-lū întēpināmū în partea de cātră Zarandū și după puțină sē-i închidemū calea și sē-lū împiedecāmū a merge la Cămpeni. Voiamū cu atâtū mai virtosū a face acesta, căci dēcă

elū ar intra în Abrudulū arsū, va avē a-se lupta cu lipse, ér noi ni-amū continua lupta după planulū vechiū și în locuri cunoscute.

Spre scopulū acesta am primitū eu și Ales. Boeriu 80 de gardiști cu arme de focū și 100 Albăcenī, parte cu puscī, parte cu lānci. Se înțelege, că tulniculū suna prin Sohodolū și aiurea, și cete de cete se alăturau la noi.

Ajungēndū la stānca numitā „Vulcanū”, ni-amū postatū în partea ei de cātră nordū, éră Albăcenii au ocupatū stānca. Oștea lui Kemény o vedeam întinsă pe cōsta dintre „Vulcanū” și Blăjeni, și eu am prețuit-o la 10—12 mi, éră Moșii dī-ceau, că suntū căți frunđă și iarbă și că e greu pământulū de ei.

De cātră sēră, anteposturile lui Kemény au ajunsū la noi și se încinse unū focū vehementū. Omenii nōstri au ținutū foculū cu destulū energię, scutiți fiindū de copaci, ér mai alesū, scutiți fiindū respectū inamicului prin focuri bine ținute și nimerite de pe stāncă.

Din partea lui Kemény însē acesta n'a fostū nimicū mai multū, decâtū o operațiune mascată cu scopū, ca sē ne atragă atențiunea dela calea, ce duce prin Cernița la Abrudū. Apucāndū grosulū trupeī lui calea Abrudului, Albăcenii s'au datū

josū de pe stāncă și prin foculū ungurescū s'au împreunatū cu noi.

În ziua următoare de 9 Iunie, s'a adunatū o mulțime mai mare de poporū înarmatū între stānca „Vulcanū” și Ciurilēsa. Foculū s'a deschisū dimineța pe la 7 ore și ținū aprōpe totā ziua. Duminecă peste dī n'au fostū lupte mai seriōse, decâtū atacuri micī între anteposturile nōstre și ale inamicului.

Kemény se afla la Ciurilēsa într'o pozițiune destulū de favorabilă armelorū lui, când Luni în 11 Iunie ai nōstri ocupaseră pozițiuni mai multū de apărare, decâtū de atacū, la Sohodolū. În acestā dī, cātră amēdī, comandantulū maghiarū intrā în Abrudulū arsū mai bine de jumătate și-și aședă comanda în casele lui Absolonū, protopopulū gr. or.

După intrarea lui Kemény Farkas în centrulū Munților, oștirea nōstră s'a reculesū din tōte părțile și s'a nōstră în ordine de bătăi. Noi cei, cari ne aflamū la Sohodolū, amū făcutū îndată unū marșū forțatū până la Suharū. Aici se concentraseră diferitele despărțēmintē puse sub conducerea mea, a lui Vlăduțū, Balintū și a tribunului Ciurileanu. Dela Suharū amū plecatū asupra inamicului. Ziua era cātră amēdī, când noi deschiserāmū unū focū ve-

hementū, care a pusū în respectū și spaimă pe însuși Keményi. După-ce acesta vędū, că nu e glumă cu Romāni, se sculā dela masa, la care prāndia în Abrudū, și-și puse oștile contra nōstră. Se încinse o luptă, ce curgea cu multā ostentațiune și curagiu din ambe părțile, éră armelorū nōstre li-a succēsū sē respingă cātră orașū oștea fudulului Keményi.

Dér în curēndū fortuna ne părăsi, căci Kemény aflāndū prin unū Sasū — ce fusese făcutū prizonierū într'o luptă de mai înainte la noi și i-se dase chiar și o mică funcțiune la unū despărțēmintū alū nostru, și care favorisat de împrejurări, fugi erăși la tabēra inamicului — pozițiunea și numărulū omenilorū nōstri, ne atacā aripa stāngă de sub Ciurilēnu, aducāndu-ne astfelū în pericolū de-a fi impresorați și nimiciți. Vlăduțū însē observā acesta și a comandatū retragere, retrăgēndu-ne până la Sohodolū, unde amū ajunsū pe inserate.

Marti în 12 Iunie s'a ținutū în Cămpeni o conferență bellică, în care s'au luatū mai multe dispozițiuni față cu starea seriōsă și amenințătore în care ne aflamū. Ziua acesta a trecutū fără de lupte, ér Kemény a început-o și elū cu provocarea de a desarma Romāni. Elū adevă trimise lui Iancu o scrisōre în care ilū provocā,

unul fapt deosebit, că d-lu *Constans* a apărut în saloanele politice, astfel cu ocaziune vizitei mareșalului *Martinez Campos*, la ambasada spaniolă, o zi după aceea la d-lu *Beygus* și erași după o zi în *Elysee*. Deja începuse să se grupeze în jurul lui adicții săi, dice „*Figaro*”, și *Constans* este un politician cu mult mai rafinat, decât ca aparința lui să nu aibă oarecare însemnătate.

Se pare, că împăratul Germaniei umblă în ruștii capului, să-și susțină bunele relații cu monarhii din fruntea statelor, cari compun tripla alianță. După-ace a mers în persoană la Viena la înmormântarea arhiducelui *Albrecht*, el are de gând să meargă și la Roma. Pentru a-și pregăti această cale, el va trimite mai întâi în Italia pe ministrul său președinte. Despre acesta aduce scire o telegramă din Veneția, care dice, că prințul *Hohenlohe* va avea o întâlnire în scurtă vreme cu ministrul președinte italian *Crispi* în *Monza*. Cănelarul german va fi oșpele regelui Italiei.

Cum a vorbit Bánffy.

— Din dieta ungară. —

Ședința dela 8 Martie a dietei ungurești aproape nu are părechia în istoria parlamentului ungureș din Peșta. După o dezbateri infocată de aproape două săptămâni asupra bugetului pe 1895, dezbateri în care opoziția a scărmanat rău capacitatea cabinetului actual, direcția lucrărilor lui, și în care singuraticii membri din cabinet, der mai alesu persona ministrului președinte a fost obiectul de atacuri și ironisări pișcătore — a luat în urmă cuventul.

Br. *Desideriu Bánffy*, șeful cabinetului actual. El începu prin a spune, că nu se va lăsa răpitu de personalitățile, cari caracterizează această dezbateri și cari sunt spre paguba prestigiului parlamentului. (Mare sgomotu. Așa e! în dreapta. Hoho! S'auđimú pe președintele! în stânga).

Br. *Bánffy*: Așa credú on. *Cameră*... (Ilaritate sgomotósă în stânga și stânga estremă).

Președintele rógă pe deputați să fiă liniștiți și să asculte pe vorbitor.

Br. *Bánffy*: Așa credú, on. *Cameră*, că n'am nevoie de-a mă lăsa la amănunte și de-a numi indiviđi; gândescú, că veți bine-voi a fi destul de obiectivi în privința acesta, ca să recunoșceți, că futregu șirul vorbirilor în multe cazuri au voitú să fiă forte vătămătoare și dejositoare (Așa e! în dreapta. Sgomotú și mișcare în strânga). Eu știu una, că pe întregu terenul activității mele publice, nistuința mea a fost a servi interesului public. Guvernul ține ou hotăriri la programul său și e hotărítú și acum, ca legile bisericești-politice sancționate să fiă executate la timpul fixatú;

ca toți prefecții și tribuni, dimpreună cu poporul, să depună armele, căci la din contră totú natulú ilu va trage prin ascuțișul armelorú sale victoriose. (Ezer csatákban megedzetz fegyvereim élen fog kímulni). Dreptú răspunsú însé i-amú trimisú în copie două scrisori de-ale lui *Kossuth*, adresate lui *Simonffy* pentru *Iancu*, și i-s'a mai scrisú, că după-ace minșese capulú lorú, noi Români nu mai credemú nici unui Ungurú, ci ne încredemú în armele noastre, cari au să decidă între noi și ei.

Acestú răspunsú l'a conceputú în limba maghiară Ionú *Taurú*, care de prezentú se află în România, ca proprietarú alú unui pensionatú de copii.

În urma răspunsului, ce i s'a datú din partea noastră, se începú éráși ostilitățile între noi și *Kemény*. În totú dimineța ilu atacamú din patru puncte, și fiindcă dimineța îi atacamú numai anteposturile, cari constau numai din câte-o companie, totdeuna ilu băteamú noi și-lu alungamú până la *Abrudú*, der mai târziu, avéndú elú putere disponibilă, pe care o trimetea în contră-ne, victoria dila era mai totdeuna pe partea lui.

(Va urma).

acésta o vomú face și din cauză, că esecutarea acestorú legi e potrivită pentru liniștirea spiritelorú.

Scimú, on. *Cameră*, că... (Mare sgomotú în stânga. S'auđimú!)

Președintele: Mă rogú de liniște, d-lorú.

Br. *Bánffy*: Scimú, on. *Cameră*, că... (Mare sgomotú în stânga. S'auđimú! S'auđimú!)

Președintele: Cerú liniște în stânga.

Polonyi: Să-lu lăsămú să și-o cetească (Mare sgomotú și mișcare. Strigări în dreapta: La ordine)

Br. *Bánffy*: Am auđitú dícendu-se, să mi-se permită a-mi ceta vorbirea. Eu m'ași folosi de această binevoitoare recomandăția a d-lui deputatú *Polonyi*, decă ași ave scrisú o vorbire în ordine; regretú însé on. *cameră*, că nu sunt în pozițiunea de a pute învęța pe dinafară o întregă vorbire... Scimú on. *cameră*, că partida liberală ne garantéază succesul realizării unorú probleme grele, mai alesú atunci, când cabinetul e în deplină conștiința, că posedă încrederea domnitorului. (O voce în stânga: Trebuie să aveți și încrederea națiunei) Noi credemú, că nu se pôte face politică idealistă. Direcția reală ne impune, să ținemú în vigore pactulú dela 67, așa cum s'a făcutú în totú întregimeea sa, și să nu suferimú schimbări în elú... Datoria noastră este ca în tóte împrejurările să apărămú acestú pactú și esecutarea lui față cu opoziția, ce stă pe basa dreptului publicú.

Bánffy polemizează apoi cu *Apponyi* în cestiunea armatei și dice, că Maghiarii au dobânditú de-ocamdată, ca corespondența între comănde militare și între autorități, să se facă în Ungaria în limba maghiară. Volutarii, cari nu posedú limba germană, potú se facă esamenulú de ofiterú în limba maghiară, der să recere dela ei să ecie și nemșese. Acesta e cerința îndreptățită (Mare sgomotú în stânga), fiindcă organismul armatei, comanda și limba ei suntú cestiuni, cari cadú în cadrul drepturilorú speciale ale Majestății Sale...

Nic. *Bartha*: Rege maghiarú! (Așa e! în stânga estremă. S'auđimú! în dreapta) Rege maghiarú! (Sgomotú. S'auđimú!) Nu împératú austriacú! (Sgomotú. S'auđimú!)

Br. *Bánffy* continuândú spune, că nu e lipsă să se înființeze o academiă maghiară pentru ofiteri, căci o astfel de academiă (Mare sgomotú și neliniște în stânga și stânga estremă) ar ave de urmare periculósă valorarea aspirațiunilor de naționalitate. Incătu privesce alte postulate ale opoziției d. e. stindardele, în privința acesta se scie, că pe lângă stindardulú Majestății Sale se arboréază cu ocazii festive în streinătate și stindardulú maghiarú etc.

Bánffy declară apoi, că guvernul crede, că politica reală îi impune să urmeze calea indicată de pactulú dela 67 și a nu căuta după idealisme, cari ar periclită legătura esistentă între Ungaria și Austria. Noi scimú, dize, că partida liberală se pôte încrede în sine, și prin urmare cabinetul primesece lupta, cu tóte că contele *Iuliu Szapary* voesece să se aplice unú altú sistem de deslegare a cestiunei militare. Noi însé aflămú de periculosú acestú sistemú, precum și acela propusú de *Apponyi* Cere apoi, ca dieta să respingă proiectele de resoluțiune ale lui *Apponyi* și *Ugron*.

Sfârșindú *Bánffy* între risetele opoziției, se face votarea. Cu *nu* au votatú 166; cu *da* au votatú 222; au rămasú departe 62. Prin urmare proiectulú de bugetú s'a primitú cu 56 voturi majoritate.

A urmatú apoi dezbateri pe paragrafi încă *Vineri* și s'a continuatú și *Sâmbătă*. La dezbateri specială au vorbitú mulți oratori, punéndú discuția pe-o basă largă, peste obicei. În ședința de *Sâmbătă*, contele *Apponyi* a declaratú, că elú și ai lui se luptă contra politicii nenaționale a unui guvernú nenațional.

E interesantú să scimú, cum se pronunță presa ungaréscă asupra modulú de-a vorbi a lui *Bánffy*.

„*Hazánk*” dice: „Ministrulú președinte br. *Bánffy* s'a ridicatú și a începutú să vor-

bescă. Opoziția l'a ascultatú cu respectú, der din vorbirea lui au căđutú rachetele scandalisării, și în timpú scurtú de trei pătrare de órá ministrulú-președinte a făcutú să arđă în jurul lui onóra parlamentară, totú puterea răbdării. Înaintea lui zăcea vorbirea purisată cu îngrijire. Acum o cetia, acum o recita, și orí o cetia, orí o recita. sërmana limbă maghiară suferia amarú, fiindcă nu este protocolul de încasare a dărei, care n'ar manua limba maghiară cu mai multú respectú, decâtú ministrulú-președinte. Vorbirea acesta a infocatú cu desăvęșire opoziția în demonstrațiuní. Cu totú dreptulú, fiindcă forma era supérătóre, conținutulú vătămătorú și mai pe susú de tóte dejositorú era pentru parlamentarismulú maghiarú, tonulú declarațiunilorú ministruluiú-președinte“...

„*Egyetértés*” dice: „Br. *Desid. Bánffy*, ministrulú-președinte alú Ungariei, de ađi înai te s'a făcutú imposibilú. Póte s'o mai trágăneze, der în urma fiascului rúșinosú, ce l'a ajunsú ađi în dietă, căderea lui e pecetluită. Unú astfelú de omú, care prin rolulú său parlamentarú nu e capabilú să provóce decâtú hohotú publicú, nu pôte fi acomodatú, de-a conduce afacerile țerii... În urma celorú ce s'au întemplatú ađi în parlamentú, reputățiunea țerii, autoritatea parlamentului maghiarú pretindú neamănatú, ca br. *Bánffy* să părăsescă loculú de ministru-președinte... Br. *Bánffy* a fostú de risú în parlamentú nu din anticipăția, ci pentru-că nici odată la postulú de ministru-președinte n'a statú o figură mai comică... Br. *Bánffy*, când a ocupatú scaunulú de ministru-președinte, n'a adnșú cu sine decâtú o mare dosă de ambiția gólă și o mare dosă de încredere în sine.... Br. *Bánffy* a încurcatú multe într'o pretinsă ungaréscă, der ungarismulú stilului seu este atâtú de neungurescú, încátú construcțiunile lui se ascundú într'unú întunerecú grosú. Se vede, că s'a pregătitú fundamentulú la această vorbire, în mintea lui însé s'au încurcatú ideile și cugetele“...

„*Magyarország*”, sub titlulú „*Rușinea țerii*” publică unú articolú și dice între altele: „Partida liberală opărită și rușinându-se a ascultatú fiasculú nemșuratú alú „șefului” ei, și nu s'a aflatú nici unú membru alú partidei, care să fi cutezatú a sta înaintea publicității cu solidaritatea față de conducătorulú lorú“.

Foile guvernamentale din Peșta tacú rușinate, ba „*Pester Lloyd*”, care tot deuna obișnuiese a cânta osanale stăpânilorú săi, de rëndulú acesta nu se prea pronunță favorabilú din punctú de vedere oratoricú față de *Bánffy*. Singurú „*Magyar Hirlap*” ia pe față în apărare pe *Bánffy* într'unú articolú înscălitú de *Iuliu Horváth*.

Bietulú Bánffy! Ađi, mâne vomú ave póte ocazii să vedemú aplicându-se unú nou proverbú: „Nu te face de risú, ca *Bánffy*“.

Voci în pustie.

Din incidentulú vorbirei contelui *Iuliu Szapary*, ținută săptămána trecutú în parlamentulú ungarú, în care elú face observarea, că și naționalitățile ar trebui să fiă reprezentate în cameră, faptă, care e condiționată de o nouă împărțire a cercurilor electorale — diarulú vienesú „*Parlamănter*” scrie, sub titlulú de mai susú, unú articolú de fondú, din care citămú următoarele:

Conducătorii Maghiarilorú, cari după suprimarea rebeliunei nu veniră în persoană la furei, ci se lăsară a fi reprezentați prin table acățate, fugiră în Italia, Francia, Anglia și Germania, pentru ca să scape de prigonirile sistemului lui *Bach*, care îi căuta și prin cele mai ascunse unghete ale pusteii. Pe acolo ei se plâneră și se văerară asupra asupritorilorú tirani, numai ca să nască în totú loculú simpatii pentru sërmana națiune asuprită, și pentru ca să timbreze pe Austria, în opiniunea publică și în pressă, ca pe unú statú tiranú. Le succese a duce pe ghiață și pe Slavii naivi, cari din tóte puterile îi sprijiniră în aspirațiunile lorú, credéndú asigurărilorú fă-

cute de ei, că de libertatea, pe care o vorú câștiga Maghiarii, se vorú bucura și Slavii din Ungaria. De aceea Slavii ușorú credători nici nu făcură opoziția contra pactului maghiarú. De abia însé deveniră Maghiarii éráși domni, îndată se și schimbă, și din fugarii, cari implorau milă și simpatii, se făcură asupritori ai Slavilorú și ai celorlalte popóre nemaghiare.

E strigătorú la cerú a sci, ce au avutú de suferitú sërmanii Slovaci în această eră maghiară de 30 ani. Ei n'au fostú tractați din partea Maghiarilorú ca ómeni, ci ca ființe neraționale, și asuprirea nu se restrinse numai pe lângă libertatea personală, ci se estinse și pe terene curatú culturale. Chiar și limba li-se răpi în modú tiranicú sërmanilorú slovaci; cele mai curate institute culturale Slovace, cari eschideau orí-ce politică, precum museulú din *Turoțú-Sân-Mărtinú* și câte-va altele, li-s'au răpitu, ba mai multú, crescéndú apetitulú asupritorilorú, ei smulseră chiar și copiii dela sinulú mamelorú slovace, și îi înprăștiară printre Maghiari, ca sërmanii copi așa, să devină sclavii acelor.

În privința politică Maghiarii desvólta ast-felú de acte volnice, de cari Europa vestică nu are nici idea. Scutulú personalú, chiar și scutulú posesiunei față cu Nemaghiarii, este în Ungaria unú lucru necunoscutú. Incătușarea politică merge atâtú de departe, încátú milioane de Slovaci n'au nici unú deputatú în camera ungară, pressa nemaghiară se suprimă, și aceia, cari protesteză contra nedreptăților ne mai audite, ba chiar și contra profanării mormintelorú, ca *Hurban Vajansky*, se întemnițeză pe ani, și se pôte numi fericitú celú ce nu se nimicesce trupesce și materialicesce, ca conducătorulú Sêrbilorú, *Miletic*.

Ast-felú se pórtă Maghiarii, cari odinóră implorau milă, compătımire și simpatii. Faima despre aceste fapte neumane, pe cari le comitú ei față cu naționalitățile nemaghiare, a străbătutú și la acele națiuni, cari odinóră li-au oferitú Maghiarilorú scutu și ajutorú, și timpú îndelungatú nu au voitú să credă în Europa, că această națiune cavalerescă (O, tu ironia a vieții!) ar fi în stare, după dila de durere abia suferite, să desvólte atată brutalitate față cu alte popóre. Maghiarii au sciutú să arunce timpú îndelungú nisipu în ochii Europei vestice, motivândú orí-ce prigonire cu aceea, că s'ar face din cauza agitațiunilorú panslaviste și panrusesci.

Catú timpú a duratú persecuțiunea maghiară contra popórelorú slave, Maghiarii tot-deuna puteau conta la aceea, că lumea cultă va închide unulú său amândoi ochii; când însé ei începú a-și estinde volnicile lorú și asupra Românilorú, la cari nu póte fi vorba de panslavismú, seu de panrusismú, când începú a stringe de gătú și pe Români, întemnițându-le inteligința, și chiar și femei, pentru că voră să rămână Români, atunci să ridică unú strigátú de gróză în întregă Europa asupra tirăției Maghiarilorú, și fugarii de odinóră trebuiră să-și audă ouvinte, pe cari de sigurú nu le vorú espune la sêrbătóre milenialú...

Abia acuma vorú fi observatú unii Maghiari mai cumiști, că popóre crude n'au locú în Europa, nu potú câștiga simpatii și vorú cugeta la aceea, că au fostú în Europa popóre puternice și culte, a cărorú domnia s'a nimicitú, și se cumpănescú, că unú ast felú de momentú póte să viună și pentru Maghiari. După actele sêvrșite față cu popórele nemaghiare, să nu mai caute Maghiarii în Europa nici-odată scutu și compătımire...

Celú ce până acuma n'a cređutú, că naționalitățile nemaghiare suntú eschise din dietă prin forța brutală, acela va găsi confirmată această în cuvintele contelui *Iuliu Szapary*, care a dísú: „Trebuie să se dea naționalitățilorú locú și votú în dietă“...

SCRIRILE DILEI.

27 Februarie.

Cum se satisface cererilorú române. D-lú canonicú prepositú *Teodorú Kövay* dela *Oradea-mare* — dice „*B. H.*” — și mai mulți advoca români, au acusatú pe

căpitanul poliției din Oradea, Carol Rimler, că cu ocazia vandalismelor săvârșite în vara anului 1892 asupra reședinței episcopului Pavelu, nu s'a îngrijit să ia măsuri trebuincioase contra turburătorilor, deși secretarul Ciceronescu l'a făcut atent înaintea, că se pregătesc demonstrații. Ministrul de interne a trimis acusa la Comitat și comisiunea comitatensă a hotărât Vineri în această afacere. Hotărârea această sisteză procedura mai departe cu motivarea, că căpitanul Rimler a luat toate dispozițiile de lipsă. — Astfel se satisfac cererile Românilor de către forurile ungurești! Mai caută dreptate, decât ai unde!

—o—

„Fôia de Duminecă“, care dela 1 Ianuarie a. c. nu mai apare ca adaus la „Dreptatea“, ci de sine stătător, a fost constrinsă de autoritate a-și sista deocamdată aparițiunea. Lucrul, precum ne spune „Dreptatea“, s'a petrecut astfel: Cauțiunea pentru „Fôia de Duminecă“ de 5250 fl. a fost intabulată pe o realitate a d-lor Alexandru, Zeno și Eugen Mocsonyi din Timișoara. În actul de intabulare se dice, că cauțiunea „e pusă la dispozițiunea judecătoriei de presă.“ Primarul Timișorei însă n'a fost mulțumit cu această formulare, susținând, că cauțiunea e intabulată pe „Fôia de Duminecă“ și nu în favorul erariului. Editorul a recurs la ministrul de interne, care a decis în sensul primarului, respingând recursul sub cuvânt, că „deși legea nu pretinde ca cauțiunea să fie intabulată în favorul erariului, der spiritul legii ar pretinde“. Urmarea este, că „Fôia de Duminecă“ a fost constrinsă să-și curme aparițiunea, până ce se va transcrie cauțiunea în favoarea erariului. Der n'a fost destul cu atât, ci procurorul a mai pornit acțiune în contra editorului Dr. V. Branice, sub cuvânt, că a edat dela 1 Ianuarie a. c. începând „Fôia de Duminecă“ fără de cauțiune. Cu drept cuvânt dice der „Dreptatea“, că aceste nu sunt decât șicane „patriotice“, cu cari domni din Budapesta în amețela lor cred a pute „edifica statul ungar în direcțiune națională maghiară.“ — Până ce va pute să reapară „Fôia de Duminecă“, abonenții ei vor primi numărul de Sâmbăta alt „Dreptății.“

—o—

Micul principe Carol bolnav. Cetim în „Timpul“: În cele două zile din urmă sănătatea principelui Carol lăsa de dorit. Din fericire, în urma a două injecțiuni cu seră antidifterică făcute de domni doctori Leonte și Cantacuzino, cari au petrecut totă noaptea de alaltă-eri la Palat, micul principe e acum aproape restabilit.

—o—

„Organizarea Sașilor moderați“. Sub titlul acesta publică „Budapesti Hirlap“ o scire, ce i-se trimite din Brașov, în care se dice, că Sașii moderați din Țera-Bârsei au ținut Vineri o conferență bine cercetată și au hotărât, să organizeze partida. Au ales numai decât un Comitet esecutiv. Partida va avea un organ cu titlul „Kronstädter Tageblatt“, care va apăre cu fine lui Martie. Aceștia sunt Sașii guvernamentali. Organul Sașilor opoziționali e „Kronstädter Zeitung“. Așa dice, der prin această s'a început ruperea formală a partidei populare sășesol.

—o—

Agatha Bărescu a sosit în Brașov și va da adl prima reprezentație în teatrul german de aici. Măne, Marti, se va juca cu concursul distinsii artiste piesa „Der Sohn der Wildnis“ de Halm.

—o—

Intrarea vitelor americane oprită în Franca. Cetim următoarele în „Cur. Financiară“ din România: O scire bună pentru crescătorii noștri de vite, cari de altfel n'au dus-o de loc rău anul acesta, este, că ministrul de agricultură francez, printr'un decret, interdice cu desăvârșire introducerea în Franca a vitelor americane. Măsura această e motivată pe faptul, că o bolă cumplită — tuberculoasă — bân-tue printre vitele din provincia Texas.

Franca își procura până acuma carnea necesară exclusiv din America, care furnizează de altfel vite și conserve de carne nu numai Franței, ci și Germaniei, Belgiei, Elveției etc. Măsura luată de guvernul francez nu va întârzia a fi imitată de țările respective, căci bola, de care i vorba, e de un caracter grav, așa că ne putem aștepta de sigur la o ourcare în preț a vitelor noastre și la o căutare mai mare, oa în vremea din urmă. Atragem deci băgarea de seamă a agricultorilor noștri asupra acestui fapt, care va avea negreșit rezultate neașteptate de bune pentru piața noastră de vite.

—o—

Unu bravu învățătoru român. Invățătorul român din comuna Moroda, comitatul Aradului, cu numele Petru Costin, trimise primarului comunal o listă a copiilor, cari au lipsit dela școlă, scrisă în limba română. Primarul la această răspuns învățătorului, că el nu primesc scrisori românești. Bravul învățător la rândul său retrimise rescriptul primarului, cu observarea, că „acela e scris într'o limbă pe care el n'o pricepe“. Comisiunea administrativă a comitatului Arad, la arătarea inspectorului școlar Varjassy, a intentat din cauza această cercetare disciplinară în contra bravului învățător, care n'a făcut altu-ceva, decât și-a apărât limba, și pe care pentru această foile jidano maghiare îl numesc „renitent“.

—o—

Agitațiunea socialistă în armată. Din diferite părți încep a-se lăți faime îngrijitoare, că s'au făcut încercări de-a straplânta agitațiunea socialistă și în trupele austriace. E lucru curios, că încercările acestora li-s'a dat de urmă mai des în garnisoanele ungare, decât în cele austriace. În cele mai multe cazuri s'a intenționat împrăștierea de scrieri anarchiste printre soldați, prin cantine, grajduri și casarme. Autoritățile militare de sigur vor lua măsuri foarte stricte contra acestor incidente foarte îngrijitoare cari, neglijate fiind, cu timpul ar pute să sdruncine totă disciplina în armată.

—o—

Unu diaru „maghiaru“ opritu în Ungaria! Ministrul de interne a detras debitul postal diarului maghiar „Amerikai Nemzetor“, ce apare în New-York, de ore-ce despre numitul diaru s'a dovedit, că lătesce idei și învățături socialiste. — Se vede, că Maghiarii au început acuma a-se teme nu numai de daco-romanism, ci și de socialism.

—o—

Alegerea din Neutra. Oficioasă „O. E.“ publică următoarea telegramă: „În urma agitațiunilor neînfrinate ale corteșilor partidei Zichy, în mai multe comune s'au întemplat ciocniri sângerose. Din ținutul departate popii năvalesc în cercul nostru și terorizează în mod grozav poporul. Din Pojunt a sosit aici 1 1/2 companii soldați, der e lipsă și de altă putere înarmată. Tabera Latkoczy are cu toate acestea asigurată majoritatea.“

—o—

Prințul Iturbide. În Ajaccio a murit zilele trecute prințul Iturbide și s'a înmormântat în Veneția. Numele prințului reamintese tragedia mexicană, alt cărei erou fusese archiducele Maximilian, frațel monarhului nostru. Pe prințul Iturbide îl adoptă împăratul habsburgic, ca în casul unei restaurațiuni monarchice el să fie purtătorul coronei în Mexico. Republica în Mexico sustă de aproape 70 ani. Dușmanul împăratului Maximilian, Juarez, a fost ales de patru-ori președinte. Iturbide a fost descendentul familiei vechi împărătesc mexicane, și tatăl său a fost proclamat ca împărat sub numele de Augustin I. Generalul Santa Anna însă proclamă republica și sili pe Iturbide să abdică.

—o—

Copila lui Billroth. Copila prea vestitului chirurg și operator Billroth, care ani de-a rândul a fost mândria universității din Viena, a început, în urma morții tatălui său, să învețe cursul de îngrijiri

toare pentru bolnavi, ceea-ce și face acum cu totu devotamentul posibil în spitalul Rudolf din Döbling. Domnișora Billroth este de o frumusețe rară și până în timpul din urmă a fost una dintre cele mai desmierdate favorite ale distinsii societăți vieneze, admirată acolo și ca escelentă câlăreță. După mărta ilustrului său tată, dânsa s'a retras cu totul din societatea capitalei și s'a decis, să intre în spital ca îngrijitoare de bolnavi, spre a alina durerile suferințelor.

—o—

Directorul de școlă aruncat pe ferăstră. O telegramă din Belgrad aduce scirea, că studentii sârbi dela Academia din Niș au aruncat afară pe ferăstră pe directorul institutului, care cădând pe pavagiu i s'au sdrobit aproape de totu membrele. Guvernul sârbesc a introdus cercetare contra culpabililor.

—o—

Servitorii în România. „Monitorul oficial“ publică o statistică tabelară constatată din numărul servitorilor angajați la orașele din totă țera în cursul trimestrului Aprilie 1894. Din numărul total de 10,022 servitori angajați, 5539 au fost bărbați și 4483 femei; 6009 de naționalitate română, 745 israeliți, 2181 Austro-Ungari, 103 Germani, 59 Ruși, 227 Turci, 164 Greci, 3 Italiani, 1 Elvețian, 6 Francezi, 48 Sârbi, 368 Bulgari, 34 Poloneși și 75 de alte naționalități.

—o—

Concertul Ondricek. Unul dintre artiștii în violină cei mai de frunte de astăzi, Fr. Ondricek, a dat alaltăeri sêră, în teatrul din loc, un concert, cu concursul pianistului C. Lafite. D-lu Ondricek este cunoscut încă dela concertul de acum unu an publicului brașoven și în genere e unu virtuos deja cunoscut de întreaga lume musicală. Deși el nu s'a dezvoltat într'o singură direcțiune până aproape de perfecțiune ca d. e. Ioachim în arta de-a preda neîntrecut piesele clasice ale lui Beethoven, sau ca Wilhelmy, care escelază în predominarea arcului și prin această a tonului, sau în fine ca Sarasate, care te răpesc cu jocul său pasionat spaniol, totuși el cu totu dreptul pôte sta alături cu numiții trei artiști violiniști, întrunind în sine multu puțin câte-o însușire specială a fi-căruia dintre ei. Afară de acestea Ondricek e renumit și prin dexteritatea și dibăcia că, singurul dintre artiștii de astăzi, el e în stare a cânta ori-ce piesă grea prima vista, fără de a-o cunoșce și fără de nici o pregătire. Tote piesele, ce le-a predat alaltă-sêră, de-opotrivă au dovedit măestria par excellence a concertantului. Amintim însă dintre ele „Chaconne“ de Bach și „Moto perpetuo“ de Paganini, în care în deosebi ni-se pare că a escelat d-lu Ondricek prin tehnica uimitoare, ce a dezvoltat-o. El a fost acompaniat de artistul în pian, d-lu C. Lafite, care în piesele (soluri) cu cari s'a produs, și mai ales în „Ballada“, de Grieg și în „Berceuse“ de Chopin, a dovedit unu mod de predare atât de eminent, încât cu drept cuvânt pôte fi numerat între cei dintâi pianiști moderni. D-lu Ondricek, după cum am înțeles, are de gând să mergă din Brașov la Sibiu, apoi la Sighișoara și la Alba-Iulia, unde asemenea va da câte-unu concert.

Canalul din marea nord-ostică.

Despre canalul din marea nord-ostică, a căru deschidere se va serba în proximalu timp cu atâta festivitate, aduce diarul „Vaterland“ următoarele date interesante:

În câte-va săptămâni canalul din marea nord-ostică se va preda circulațiunei. În privința întocmirilor sale tehnice și a perfecțiunei nautice, acesta e cel mai însemnat canal pe teritoru german. Festivitățile, ce se vor arăgia cu ocaziunea deschiderii lui, promit a fi foarte strălucite. Împăratul Wilhelm va conduce în persoană serbarea, și marina de răboiu aproape a tuturor statelor europene va fi acolo reprezentată.

Canalul acesta va servi ca legătura multu dorită între marea nordică și ostică, tăind provincia Holstein între gura Elbei și portul dela Kiel. Are o lungime de 98-6 kilometri, o lățime de 62 metri, și o afundime de 9 metri, așa încât oele mai grele cuirase germane pôte trece prin el. În cursul său canalul strătae 4 linii ferate și 5 șosele. Opera această colosală, care a costat 156 milioane de marce, s'a isprăvit încă înainte de decurgerea a optu ani, prevăduți spre acestu scop, lucrând la el în continuu 3-8000 lucrători cu diferite mașini și instrumente, cu cari au săpat 75 milioane metri cubici de pământ.

Prin construirea acestui canal, puterea armată a Germaniei câștigă forțe multu, și marinarii atât germani, cât și cei străini salută cu multă indestulire această scurtare a drumului pe mare, mai înainte adese-ori foarte periculos.

Stațiunile balneare din România.

O comisiune de trei a fost însărcinată din partea ministerului domeniilor din Bucuresol, să studieze cestiunea stațiunilor balneare. În acestu scop ea a vizitat mai multe stațiuni balneare dintre cele mai renumite din Austria, Germania, mai ales însă din Franca, apoi din Italia și Stiria. Cu privire la rezultatul cercetărilor „Timpul“ scrie:

Comisiunea a vizitat stațiunile balneare cele mai renumite, mai ales în ce privește băile de nămol, sărate și pucioasă. Observațiunile făcute comisiunea le va expune într'unu amănunțit raport, în care va arăta îmbunătățirile, ce trebuie introduse stațiunilor noastre balneare.

Afară de acesta d. Istrati, șeful serviciului minelor, va aloști unu altu raport special, menit să arunce o lumină mai viuă asupra bogatelor noastre ape minerale. Și în această privință e de ajuns o comparațiune între băile străine, ca așeză-minte balneare propriu dice, și ale noastre.

Convingerea șefului serviciului minelor este, că apele noastre minerale pôte concura cu succes cu cele străine, ba unele sunt chiar superioare. Ast-fel nămolul dela Lacul Sărat e cu multu superior nămolului de la Franzensbad, unde alergă atâta lume în timpul veri, pentru a-și căuta sănătatea într'unu nămol preparat artificial în timpul iernei.

Observațiunile comisiunei făcute în multu lăudată străinătate constată, că rău facu toti aceia, cari desprețuesc stabilitamentele noastre balneare. Publicul nostru ar trebui să țină cont de neînsemnatele sume cheltuite la noi în acestu scop și de puținul timp, de când stațiunile balneare ale României sunt puse în exploatare. Noi credem, că nu e departe vremea, când vom pute să ne căutam de sănătate, bine și estin, în țera noastră.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 11 Martie. Instalarea custodelui coronei, br. Radvanszky, a decurs conformu programului.

Neutra, 11 Martie. Conte Ioan Zichy își țin erl vorbirea-programu. Au fost de față mai mulți canonic, preoți, țărani și femei din satele învecinate.

Viena, 11 Martie; 15.000 de muncitori merseră la mormintele celor căduți în 1848 și depuseră pe ele 30 de cununi. Sêra merseră 2000 de muncitori în rânduri și cântând diferite melodii înaintea parlamentului, unde începă a striga „Dați-ne dreptu de alegere!“ „Josu cu capitalismul!“ La întrevinerea poliției, mulțimea se împrăști.

Londra, 11 Martie. Starea sanitară a ministrului-președinte Roseberry s'a îmbunătățit.

Roma, 11 Martie. În Messina, Calabria și Milazzo s'au simțit cutremure de pământ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Martie 1895.

Table with exchange rates for various commodities like gold, silver, and currencies from Vienna.

Table with exchange rates for bank shares and other financial instruments.

Cursul pieței Brașov.

Din 11 Martie 1895.

Table with local market exchange rates for Brașov.

Table with exchange rates for Russian and German currencies.

Traverse pentru zidiri.

Depou mare, ori și ce cantitate se află la

Thomas, Scheeser & Galtz
magazie de fererie
Brașov în piață.

Advertisement for 'Anunțuri' (Announcements) with decorative border and text about subscriptions.

Advertisement for 'Casa de bancă JACOB L. ADLER' with detailed text about banking services and exchange rates.

Advertisement for 'VATRA' magazine, including an invitation to subscribe and details about the publication.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octomvrie 1894.

Large railway schedule table with multiple columns for routes, train types, and departure/arrival times.

Nota: Orelle însemnate în stânga stațiilor sunt a se oti de sus în jos, oelle însemnate în dreapta de jos în sus.